

„...Praeguse joonega jatkan ikka siin Soome pinnal seda elamise kiratsemist. Pole siinamaale veel kuhugile saadetud. Eks saa siis edaspidi näha, mis tulevik toob. Läheks kõige parema meelega sakslast nottima, aga ei saadeta. Nüüd kevade poole näikse üht ja teist korraldust olema, näis ehk tuleb ka minna. Oleme ju seda Soome pinda küll tampinud. Iga päev pole muud kui üks õppuse joru ühte lugu, ei teagi mis nad veel välja ei mõtle. Mina olen siin /razvedtšiki/ kamanduses. No saab ikka mehe moodi iga päev taga aetud. Meil suuremalt jaolt on maakoha kaartide tegemine ja razvedka või luuramine kuida seda tuleks kutsuda. Pääle selle on veel õppus talvisel ajal suksade pääl. Käime suksetega võidu jooksmas. On juba mittu võidu sõitu selja taga. Need olivad ainult lühikese maa pääle umbes 15ne ja 20 versta ümber. Aga nüüd on kuulda, et tuleb pikema maa pääle räägitakse 60 versta ligi ja veel pühade aegus, ei ole siin pühade rahu, ega ühtegi. Auhinnad on ka nois võistlustes. Olen paar tükki ka juba saanud. Eks ta ole ikka asi ka, enam kui mitte midagi...

Oleks tulnud kui oleks lastud ka mõneks päevaks käima. Aga siin hakka päris vanduma. Venelasi lastakse igale poole, aga mitte ühte eestlast. Küll on hirmus, kuidas siin need suuremad ninad nii rahvuslased on. Mul on üks taas puhas lasku ehk ärgu lasku, selle juures nutma ju ei hakka. Ei tahagi tulla. Mis te siis muust nääte, ei taha ise ennastki näha. Parem oleks surnud koer olema, kui elav inimene niisuguses õhkkonnas...”